

Arrest

nr. 234 237 van 19 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. JANS
Jaarbeurslaan 17/12
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 16 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die *loco* advocaat K. JANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraans staatsburger afkomstig uit Zanjan. Uw oom had vroeger problemen met de politie wegens politieke activiteiten, waardoor uw vader, A.A.G.A.J. (...) (O.V. X) eveneens lastiggevallen werd. Uw vader vertrok in 1381 (2001) uit Iran en heeft in verschillende landen korte tijd gewoond. Van 2001 tot 2009 woonde hij in Griekenland. In 2009 keerde hij terug naar Iran omdat uw zus, R.A.G. (...) (O.V. X), er ontvoerd werd. In juli 2011 vertrok uw gezin uit Iran door de problemen van uw zus en op 12 oktober 2011 kwamen u, uw moeder en uw zus aan in België. Uw moeder, B.A. (...) (O.V. X) vroeg dezelfde dag voor een eerste maal om internationale bescherming. Uw vader was wat langer in Turkije gebleven, maar op 7 september 2012 kwam ook hij aan in België. Hij diende een verzoek om internationale bescherming in op 14 september 2012. Uw ouders verklaarden in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming dat uw zus begin 1388

(maart 2009), toen ze met een vriendin, M. (...), aan het spelen was, ontvoerd werd door een politieagent, M.S. (...). R. (...) en M. (...) konden ontsnappen en de politieagent werd vervolgens veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien jaar. Uw moeder werd daarop onder druk gezet om de beschuldigingen tegen hem te laten vallen. Zij ondertekende een compromis waarbij ze haar klacht terug trok en akkoord ging met een strafvermindering van vijftien naar vijf jaar celstraf voor M. (...). Uw vader is vervolgens teruggekeerd naar Zanjaan. Nadien werden jullie nog steeds lastig gevallen. M. (...), zijn familie en zijn collega's zetten jullie onder druk om te beweren dat de volledige ontvoering verzonnen was. Daarenboven zou de brief waarin uw moeder toestemming gaf tot strafvermindering niet voldoende zijn en moest ook uw vader toestemming geven, wat hij weigerde te doen. U en uw gezin verhuisden een aantal maanden na uw vaders terugkeer naar Zanjaan naar de stad Khoramdareh, waar jullie nog ongeveer een jaar bleven. In het kader van uw ouders' eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde uw vader dat jullie ook daar lastig gevallen werd door M. (...) zijn entourage. Op 23 januari 2014 kregen uw ouders een weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 20 mei 2014, die oordeelde dat aan de ontvoering van uw zus geen enkel geloof gehecht kon worden; en dat, zelfs al zou er geloof aan gehecht worden, jullie nog steeds niet aannemelijk maakten een gegronde vrees te koesteren voor M. (...), diens familie of collega's na zijn arrestatie en al zeker niet na jullie verhuis naar Khoramdareh; en dat jullie evenmin aannemelijk hadden gemaakt een gegronde vrees te koesteren ten gevolge van de politieke activiteiten van uw oom. Sinds u in België bent voelt u zich bovendien christen en ging u een aantal keren naar bijeenkomsten van een groep christenen waar jullie samen bidden. Op 18 januari 2017 diende u zelf een eerste verzoek om internationale bescherming in, waarvan u uiteindelijk afstand deed. Zonder België te hebben verlaten, dienden uw ouders een volgend verzoek in op 1 maart 2017. Uw zus R. (...) diende eveneens een eerste verzoek in op haar eigen naam op 14 maart 2017 en uzelf diende een tweede verzoek in op 20 maart 2017. Jullie halen allen opnieuw de ontvoering aan van uw zus door de politieagent M. (...) en de bedreigingen die jullie nadien kregen. Uw zus voegde hier nog aan toe dat haar eigen familie haar de schuld gaf van wat er gebeurd was en dat het eveneens uw moeder werd kwalijk genomen dat ze niet goed op haar dochter had gelet. Ook zou uw vader in Zanjaan een aantal politieagenten en de geestelijke leider hebben uitgescholden, waarvoor hij aangeklaagd werd. Daarnaast stelde u nog dat jullie intussen al lang in België zijn, wat argwaan kan wekken bij de Iraanse autoriteiten en haalde u aan bij een terugkeer uw legerdienst te moeten doen, wat u weigert. Ter staving van uw bekering legde u een foto neer waarop u als koningskind verkleed bent met een kroon op uw hoofd. Op 19 juni 2018 nam het CGVS een beslissing tot weigering inzake de verzoeken van u, uw ouders en broer gezien jullie niet aannemelijk maakten dat jullie bij terugkeer naar Iran een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zouden hebben. In een arrest van 5 november 2018 bevestigde de RvV de door het CGVS genomen beslissing.

Op 28 maart 2019 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in en diende uw zus R. (...) een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 29 maart 2019 dienden uw ouders een derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van deze verzoeken wordt aangehaald dat u vader geworden bent. Uw ouders verwijzen naar de problemen die ze eerder uiteen zetten. Uw moeder haalt daarenboven aan dat de goede integratie van haar kinderen in België voor problemen zal zorgen in Iran. Zo zegt ze dat uw zus geen hoofddoek kan dragen in Iran omwille van haar goede integratie in België. Uw vader vraagt zich luidop af hoe hij na 10 jaar terug naar Iran kunt gaan, nu zijn kinderen hier opgegroeid zijn en hij hier een kleinkind kreeg. U geeft aan dat hij nog sterker geïntegreerd is in België de voorbije jaren en meent geen voeling meer te hebben met Iran. Ook het feit dat uw intussen bevallen echtgenote zwanger was van een kind maakt volgens u de terugkeer naar Iran onmogelijk. U haalt aan dat de communicatie tussen burgers en de overheid in Iran nu elektronisch verloopt, waardoor u van zijn tante begreep dat u geen documenten meer kan ontvangen daardoor. Uw zus geeft aan niet precies te weten wat de nieuwe elementen zijn en zegt dat ze bij terugkeer naar Iran vreest voor uw leven.

Bij terugkeer naar Iran meent u dat uw ouders en u gevaar lopen.

Bij jullie huidige verzoeken leggen jullie de volgende originele documenten voor: een briefomslag en drie documenten aangaande het versturen van post waarmee jullie willen aantonen dat de documenten die jullie reeds neerlegden uit Iran kwamen. Verder leggen jullie de volgende originele documenten voor een geboortecertificaat van T.E. (...), een getuigschrift van maatschappelijke oriëntatie toegekend aan B.A. (...) en aan A.A.G.A.J. (...), twee certificaten van opleiding van A.B. (...).

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u uw derde verzoek om internationale bescherming integraal steunt op de motieven die aangebracht werden door uw vader, A.A.G.A.J. (...). In het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming. In het kader van zijn verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u en uw echtgenote afleggen en waarbij jullie slechts verwijzen naar de problemen die jullie bij jullie vorige verzoeken uiteen gezet hebben - zo zegt u dat u vreest gearresteerd te worden en geeft u aan dat u al door de Iraanse autoriteiten vervolgd werd (verklaring volgend verzoek A.H.A.J.A. (...) d.d. 19 november 2019 (verklaring volgend verzoek A. (...)), vraag 18) en stelt uw echtgenote problemen te vrezen in Iran door de problemen van vroeger (verklaring volgend verzoek A.B. (...) d.d. 19 november 2019 (verklaring volgend verzoek B. (...)), vraag 18) - kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op het asielerelaas dat jullie in het kader van jullie vorige verzoeken hebben uiteengezet. Er moet worden beklemtoond dat jullie vorige verzoeken door het CGVS werden afgewezen gezien jullie niet aannemelijk maakten dat jullie bij terugkeer naar Iran een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade hadden en dat de motivatie door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. Dat jullie opnieuw naar deze problemen verwijzen, doet hier geen afbreuk aan.

Bij de behandeling van jullie vorige verzoeken om internationale bescherming, werd reeds vastgesteld dat jullie niet aannemelijk maakten dat jullie omwille van jullie integratie in de Belgische samenleving en voorgehouden vervreemding van de Iraanse maatschappij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade hadden in Iran. De motivering hieromtrent werd eveneens bijgetreden door de RvV. In jullie huidige volgende verzoeken halen jullie geen elementen aan die hier een nieuw licht op werpen. U haalt aan dat u al tien jaar in België bent, dat uw kinderen hier opgroeiden en naar school gingen en dat u hier een kleinkind gekregen heeft (verklaring volgend verzoek A. (...), vraag 15). U vraagt zich luidop af hoe u na tien jaar terug naar Iran kan gaan (verklaring volgend verzoek A. (...), vraag 15). U verduidelijkt evenwel niet op welke manier de door u aangehaalde elementen tot problemen zouden leiden bij terugkeer naar Iran. Hoewel uw echtgenote aanhaalt dat de goede integratie van haar kinderen in België voor problemen zou kunnen zorgen in Iran, laat ze na om te concretiseren op welke manier dit voor problemen zou zorgen (verklaring volgend verzoek B. (...), vraag 18). Ze haalt slechts aan dat haar dochter geen hoofddoek kan dragen in Iran omwille van haar integratie (verklaring volgend verzoek B. (...), vraag 18). Evenwel licht ze niet in concreto toe waarom haar integratie in België haar zou verhinderen een hoofddoek te dragen in Iran. R. (...) zelf daarentegen rept met geen woord hierover. Zij zegt slechts dat ze een volgend verzoek indient samen met haar ouders en dat ze niet precies weet op welke nieuwe elementen dit volgend verzoek gebaseerd is (verklaring volgend verzoek A.G. (...) d.d. 20 juni 2019 (verklaring volgend verzoek R. (...)), vraag 15). Gevraagd naar haar vrees bij terugkeer, zegt ze slechts te vrezen voor haar leven zonder te expliciteren waarom (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 18). Op het einde van het persoonlijk onderhoud uitgenodigd om nog iets toe te voegen, zegt ze dat ze niets toe te voegen heeft (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 22). R. (...) haalt aan dat hij de voorbije jaren nog sterker integreerde in België en dat hij geen voeling heeft met Iran (verklaring volgend verzoek A.G.R. (...) verklaring volgend verzoek R. (...)), vraag 15). Hij licht geenszins toe op welke manier zijn integratie in België zou leiden tot problemen in Iran (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 15). Aldus maken jullie op geen enkele wijze duidelijk hoe een integratie in de Belgische samenleving jullie re-integratie in Iran in de weg zou staan. Dat jullie opnieuw verwijzen naar jullie integratie in België kan derhalve niet beschouwd worden als een nieuw element dat jullie kans op een beschermingsstatuut aanzienlijk vergroot.

Aangaande de verklaringen van R. (...) dat de communicatie tussen de autoriteiten en burgers nu elektronisch verloopt en dat hij aangeeft van zijn tante begrepen te hebben dat hij hierdoor geen documenten meer kan ontvangen (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 15) dient vastgesteld te

worden dat deze vergoelijking voor het niet neerleggen van stukken uit Iran het geloof in jullie asielmotieven niet kan herstellen.

Wat betreft het motief van R. (...), dat hij en zijn partner een kind zullen krijgen –hetgeen intussen gebeurd is, zoals blijkt uit de geboorteakte die u voorlegt- dient vastgesteld te worden dat dit motief van louter persoonlijke en intrafamiliale aard is en op zich niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 15). Ten overvloede kan hieraan toegevoegd worden dat jullie nalaten om aan te tonen dat T. E. (...) daadwerkelijk de zoon van R. (...) is. Op de geboorteakte staat R. (...) immers niet vermeld, noch komt zijn adres overeen met dat van de moeder en het kind. Als verklaring werpt u op dat R. (...) het kind niet kan erkennen omdat hij in illegaal verblijf is (verklaring volgend verzoek A. (...), vraag 12). Uit de toegevoegde informatie blijkt dat de aard van het verblijf allerminst als relevant wordt beschouwd bij de erkenning van een kind.

De documenten die jullie voorleggen kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. De getuigschriften van maatschappelijke oriëntatie van u en uw echtgenote en de certificaten van opleiding van uw echtgenote tonen aan dat jullie deze attesten behaalden kunnen jullie bewering dat jullie integratie in België jullie terugkeer naar Iran onmogelijk maakt een kracht bij zetten. Ook de briefomslag en de drie documenten aangaande het versturen van post waarover uw echtgenote aangeeft dat jullie ermee wensen aan te tonen dat de documenten die jullie reeds neerlegden uit Iran zijn (verklaring volgend verzoek B. (...), vraag 17) doen geen afbreuk aan voorgaande argumentatie. Deze briefomslag en documenten aangaande het versturen van post slagen er bovendien niet in om afbreuk te doen aan de vaststellingen omtrent de documenten die jullie in het kader van jullie vorige verzoeken neerlegden.

Gelet op voorgaande, brengen jullie geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat jullie voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Bijgevolg dient ook uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van de artikelen 3 en 8 van het EVRM.

Hij verwijt verweerder dat noch *in concreto*, noch *in abstracto* onderzoek werd gevoerd naar het risico op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

Het is algemeen bekend dat er in Iran weinig ruimte is om vrij te denken en om de islamitische leer in twijfel te trekken. Nochtans is de familie van verzoeker openlijk niet-islamitisch en blijkt dit uit al hun gedragingen. Zo draagt verzoekers zus geen hoofddoek, draagt zij veel make-up en gaat zij graag uit. Verzoeker heeft een buitenhuwelijks kind met een niet-moslim, dat niet-islamitisch zal worden opgevoed. De gehele familie is verwesterd. Verzoeker is dermate verwesterd dat zijn gedrag en levenshouding zijn leven en fysieke integriteit in gevaar brengen en een groot gevaar opleveren voor foltering en vervolging.

Bovendien schendt de bestreden beslissing artikel 8 van het EVRM aangezien verzoeker geen kans meer heeft op contact met het kind E.T..

2.2. De bestreden beslissing moet volgens verzoeker dan ook worden vernietigd of hervormd.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken, documenten of informatie bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.2. Verzoeker is de zoon van de heer A.G.A.J.A., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 241 356. Verzoeker betwist niet dat hij zich voor zijn verzoek om internationale bescherming integraal steunt op de motieven die aangebracht werden in het kader van het verzoek om internationale bescherming van zijn vader.

Bij arrest nr. 234 236 van 19 maart 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, werd het beroep van zijn vader met toepassing van artikel 39/59, § 2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) verworpen.

3.3. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voorts niet uit over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er in casu nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Met betrekking tot de verklaringen die u en uw echtgenote afleggen en waarbij jullie slechts verwijzen naar de problemen die jullie bij jullie vorige verzoeken uiteen gezet hebben - zo zegt u dat u vreest gearresteerd te worden en geeft u aan dat u al door de Iraanse autoriteiten vervolgd werd (verklaring volgend verzoek A.H.A.J.A. (...) d.d. 19 november 2019 (verklaring volgend verzoek A. (...)), vraag 18) en stelt uw echtgenote problemen te vrezen in Iran door de problemen van vroeger (verklaring volgend verzoek A.B. (...) d.d. 19 november 2019 (verklaring volgend verzoek B. (...)), vraag 18) - kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op het asielrelaas dat jullie in het kader van jullie vorige verzoeken hebben uiteengezet. Er moet worden beklemtoond dat jullie vorige verzoeken door het CGVS werden afgewezen gezien jullie niet aannemelijk maakten dat jullie bij terugkeer naar Iran een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade hadden en dat de motivatie door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. Dat jullie opnieuw naar deze problemen verwijzen, doet hier geen afbreuk aan.

Bij de behandeling van jullie vorige verzoeken om internationale bescherming, werd reeds vastgesteld dat jullie niet aannemelijk maakten dat jullie omwille van jullie integratie in de Belgische samenleving en voorgehouden vervreemding van de Iraanse maatschappij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade hadden in Iran. De motivering hieromtrent werd eveneens bijgetreden door de RvV. In jullie huidige volgende verzoeken halen jullie geen elementen aan die hier een nieuw licht op werpen. U haalt aan dat u al tien jaar in België bent, dat uw kinderen hier opgroeiden en naar school gingen en dat u hier een kleinkind gekregen heeft (verklaring volgend verzoek A. (...), vraag 15). U vraagt zich luidop af hoe u na tien jaar terug naar Iran kan gaan (verklaring volgend verzoek A. (...), vraag 15). U verduidelijkt evenwel niet op welke manier de door u aangehaalde elementen tot problemen zouden leiden bij terugkeer naar Iran. Hoewel uw echtgenote aanhaalt dat de goede integratie van haar kinderen in België voor problemen zou kunnen zorgen in Iran, laat ze na om te concretiseren op welke manier dit voor problemen zou zorgen (verklaring volgend verzoek B. (...), vraag 18). Ze haalt slechts aan dat haar dochter geen hoofddoek kan dragen in Iran omwille van haar integratie (verklaring volgend verzoek B. (...), vraag 18). Evenwel licht ze niet in concreto toe waarom haar integratie in België haar zou verhinderen een hoofddoek te dragen in Iran. R. (...) zelf daarentegen rept met geen woord hierover. Zij zegt slechts dat ze een volgend verzoek indient samen met haar ouders en dat ze niet precies weet op welke nieuwe elementen dit volgend verzoek gebaseerd is (verklaring volgend verzoek A.G. (...) d.d. 20 juni 2019 (verklaring volgend verzoek R. (...)), vraag 15). Gevraagd naar haar vrees bij terugkeer, zegt ze slechts te vrezen voor haar leven zonder te expliciteren waarom (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 18). Op het einde van het persoonlijk onderhoud uitgenodigd om nog iets toe te voegen, zegt ze dat ze niets toe te voegen heeft (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 22). R. (...) haalt aan dat hij de voorbije jaren nog sterker integreerde in België en dat hij geen voeling heeft met Iran (verklaring volgend verzoek A.G.R. (...) verklaring (volgend verzoek R. (...)), vraag 15). Hij licht geenszins toe op welke manier zijn integratie in België zou leiden tot problemen in Iran (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 15). Aldus maken jullie op geen enkele wijze duidelijk hoe een integratie in de Belgische samenleving jullie re-integratie in Iran in de weg zou staan. Dat jullie opnieuw verwijzen naar jullie integratie in België kan derhalve niet beschouwd worden als een nieuw element dat jullie kans op een beschermingsstatuut aanzienlijk vergroot.

Aangaande de verklaringen van R. (...) dat de communicatie tussen de autoriteiten en burgers nu elektronisch verloopt en dat hij aangeeft van zijn tante begrepen te hebben dat hij hierdoor geen documenten meer kan ontvangen (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 15) dient vastgesteld te worden dat deze vergoelijking voor het niet neerleggen van stukken uit Iran het geloof in jullie asielmotieven niet kan herstellen.

Wat betreft het motief van R. (...), dat hij en zijn partner een kind zullen krijgen –hetgeen intussen gebeurd is, zoals blijkt uit de geboorteakte die u voorlegt- dient vastgesteld te worden dat dit motief van louter persoonlijke en intrafamiliale aard is en op zich niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming (verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 15). Ten overvloed kan hieraan toegevoegd worden dat jullie nalaten om aan te tonen dat Troianao Elijah daadwerkelijk de zoon van R. (...) is. Op de geboorteakte staat R. (...) immers niet vermeld, noch komt zijn adres overeen met dat van de moeder en het kind. Als verklaring werpt u op dat R. (...) het kind niet kan erkennen omdat hij in illegaal verblijf is (verklaring volgend verzoek A. (...), vraag 12). Uit de toegevoegde informatie blijkt dat de aard van het verblijf allerm minst als relevant wordt beschouwd bij de erkenning van een kind.

De documenten die jullie voorleggen kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. De getuigschriften van maatschappelijke oriëntatie van u en uw echtgenote en de certificaten van opleiding van uw echtgenote tonen aan dat jullie deze attesten behaalden kunnen jullie bewering dat jullie integratie in België jullie terugkeer naar Iran onmogelijk maakt een kracht bij zetten. Ook de briefomslog en de drie documenten aangaande het versturen van post waarover uw echtgenote aangeeft dat jullie ermee wensen aan te tonen dat de documenten die jullie reeds neerlegden uit Iran zijn (verklaring volgend verzoek B. (...), vraag 17) doen geen afbreuk aan voorgaande argumentatie. Deze briefomslog en documenten aangaande het versturen van post slagen er bovendien niet in om afbreuk te doen aan de vaststellingen omtrent de documenten die jullie in het kader van jullie vorige verzoeken neerlegden."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan.

Waar hij erop wijst dat hij een buitenhuwelijks kind heeft met een niet-moslim, dient te worden opgemerkt dat verzoeker er volledig aan voorbijgaat dat niet is aangetoond dat het daadwerkelijk zijn zoon zou betreffen. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat de moeder geen moslim is. Dat dit kind hem zou (dienen te) vergezellen bij een terugkeer naar Iran, wordt ook niet aannemelijk gemaakt. Hoe dan ook toont verzoeker verder niet aan dat of waarom dit kind door hem aldaar als niet-moslim zou

worden opgevoed. Evenmin toont hij aan dat of hoe zulks bij een terugkeer naar Iran concreet een weerslag zou dreigen te hebben op hemzelf of zijn familie.

Betreffende het zogenaamde verwesterde profiel van zijn familie en de moeilijkheden om zich te integreren in de Iraanse samenleving, beperkt verzoeker zich voor het overige in wezen tot een loutere herhaling en bevestiging van zijn eerder afgelegde verklaringen en deze van zijn familieleden. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. Andermaal reikt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit kan worden afgeleid dat zijn mate van integratie in België en deze van zijn familieleden aan een re-integratie in Iran in de weg zou staan of zou (kunnen) leiden tot problemen in Iran.

In het kader van het voorgaande kan bovendien worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat verzoeker en zijn familieleden zich in Iran (buitenshuis) dienen te conformeren aan de dominante cultuur op zich geen 'vervolging' in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en geen 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet uitmaakt. Bepaalde aanpassingen van hunnentwege, zoals zich anders kleden en hun gedragingen naar de buitenwereld toe aanpassen, om zich in het openbaar aan bepaalde culturele standaarden of normen te houden, vormen op zich geen inbreuk op hun fundamentele grondrechten en vrijheden. Dergelijke aanpassingen kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd.

In zoverre verzoeker daarnaast, verwijzende naar artikel 8 van het EVRM, doet gelden dat de bestreden beslissing hem en zijn familie de kans op contact met het kind E.T. zou ontnemen, kan nog worden opgemerkt dat hij opnieuw voorbijgaat aan het gegeven dat niet is aangetoond dat E.T. zijn kind zou betreffen.

Het doel van het verzoek om internationale bescherming bestaat er hoe dan ook niet uit om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

Mede gelet op het voorgaande, wordt de schending van artikel 8 EVRM door verzoeker niet dienstig aangevoerd. De Raad doet in het kader van onderhavig beroep immers geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT